

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

30. KVĚTNA 2021

Z obsahu:

**Eucharistie, kterou
přijímáme, nám předává
Boží smýšlení**

Homilie papeže Františka
při liturgii Božího Těla
23. června 2019, římská
farnost Casal Bertone
- strana 2 -

Svatý Petr z Verony
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewske (54)**
- strana 6 -

Zjevení Nejsvětější Trojice
P. François Zannini
- strana 8 -

Božství hluboce skryté
Raymund Fobes
- strana 9 -

Přítomnost Krista
P. Štěpán Maria Filip OP
- strana 10 -

**Zkoumání
Hostie z Legnice změnilo
můj život**
Dr. Barbara Engelová
- strana 11 -

Relikvie eucharistického zázraku v polské Legnici

být sami sebou a nestávají se v přísném slova smyslu Kristem.

Možná ještě pár vyjasňujících slov ke Kristově virtuální přítomnosti: V jejím případě, jak jsme se snažili vysvětlit, je Kristus ve svém lidství přítomen, protože působí svou silou. Kristovo lidství je zde ovšem jen nástrojem jeho božské moci. Když např. kněz udílí ve svatě zpovědi odpuštění hříchů, Pán Ježíš je jako člověk jistě virtuálně přítomen, protože je to on, kdo v té chvíli v knězi působí, ale Kristovo lidské působení je tu pouze nástrojem jeho božské moci, neboť odpuštění hříchů je vposledku božským účinkem. Kristova virtuální přítomnost je tudíž přítomnost Kristovy božské moci procházející skrze jeho lidství, či – podle obrazného vyjádření kardinála Charlese Journeta, dalšího významného teologa 20. století – Kristovo božské působení „zabarvené“ jeho lidstvím.

Tím se dostáváme k další doplňující poznámce: I když jsme na počátku na jedné straně správně rozlišili mezi přítomností Kristova božství a přítomností jeho lidství, na druhé straně platí, že tam, kde je náš Pán přítomen svým lidstvím – ať podstatně, či virtuálně –, je také nerozlučně přítomen svým božstvím: na to jsme ostatně už v průběhu naší úvahy trochu naráželi. Vždyť Kristovo lidství a božství nejsou sice smíšené, ale nejsou také odděleny. Neplatí to ovšem obecně opačně: že by totiž tam, kde je Kristus přítomen ve svém božství, byl také vždy přítomen ve svém lidství. Když např. jako Bůh (spolu s Otcem a Duchem Svatým) dává všemu bytí a všechno v bytí udržuje, činí tak pouze jako Bůh, a ne prostřednictvím svého lidství.

Na závěr se pokusme o shrnutí: Jedině v nebi a v Eucharistii je Pán Ježíš přítomen jako člověk skutečně a podstatně.

Ve všech ostatních případech je Kristus přítomen jako člověk sice skutečně, ale virtuálně, tj. působí zde svým lidstvím jako nástrojem své božské moci. Máme tudíž Kristově eucharistické přítomnosti projevovat zvláštní úctu, a přitom neopomíjet a nepřehlížet ostatní způsoby jeho přítomnosti.

*Převzato z RC Monitor 16/2006
(Redakčně upraveno a autorizováno)*

Poznámky:

- (1) Papež zde cituje slova sv. Augustina z jeho výkladu na žalmy: In Ps. 85, 1: PL 37, 1081.
- (2) Tato slova encykliky cituje také *Katechismus katolické církve* [dále jen: KKC], č. 1374.
- (3) Tato slova tridentského koncilu jsou uváděna ve stejném článku KKC.
- (4) Tato slova tridentského koncilu jsou opět uváděna v KKC, č. 1376.
- (5) A. Bandera: *La Virgen e los Sacramentos*. Madrid, Rialp 1978, str. 141.

Dr. Barbara Engelová

Zkoumání Hostie z Legnice změnilo můj život

Kardioložka Barbara Engelová se podílela na práci speciální komise zkoumající eucharistický zázrak, který se stal v roce 2013 v Legnici.

Chtěli bychom, aby nám Pán Bůh dával veliká, jednoznačná, viditelná znamení. Nechápeme však, že on je ve své lásce nesmírně jemný a nikdy nás nechce stavět do situace nějakého přinucování.

Všechno začalo prvního dne svátku Božího narození v roce 2013, kdy na ranní mši svatě v sanktuáriu sv. Jacka kněz rozdávající svatě přijímání upustil ve víně namočenou posvěcenou Hostii. Podle příslušných předpisů ji duchovní zvedl a vložil do speciální nádoby (vasculum) naplněné obyčejnou vodou z kohoutku a umístil ve svatostánku. Na začátku ledna roku 2014 se jiný kněz sloužící ve farnosti rozhodl podívat, jak probíhá proces rozpouštění se této Hostie. Ke svému obrovskému překvapení kněz zpozoroval, že se na víceméně jedné čtvrtině Hostie objevilo červené zbarvení. Hostie byla pozorována několik dalších dní. Poněvadž onen jev neustával, informovali o něm tehdejšího ordináře, biskupa Stefana Cicheho. Ten rozhodl, že se Hostie musí ponechat

čtyři týdny ve vodě, poněvadž se průměrně takovou dobu rozpouští, a potom ji dát ke zkoumání. Po té době zbarvená část Hostie prošla nepatrnou proměnou: z živě červené se stala hnědočervená, čili dostala barvu podobnou svalové tkáni. Následně se bílá část rozpustila a padla na dno. Ten přebarvený fragment také změnil svou strukturu – nebyl to už obyčejný škraloup. Objevilo se zesílení, silnější než samotná Hostie. Tehdy se biskup Cichy rozhodl svolat komisi, která by tento jev prozkoumala. Já jsem byla také v té komisi. Jev, který jsem pozorovala, mě tak vzrušil, že jsem od počátku měla problémy se spaním. Poprvé v životě mi bylo dáno prožívat něco podobného.

Musela jsem připravit program výzkumu. V první řadě jsem se rozhodla obrátit se na institut soudního lékařství nejbližší lékařské univerzity. Bylo to podle mě odpovídající zařízení, které identifikuje různé materiály neznámého původu. Dne 26. ledna 2014 skupina odborníků z tohoto institutu přijela do sanktuária sv. Jacka.

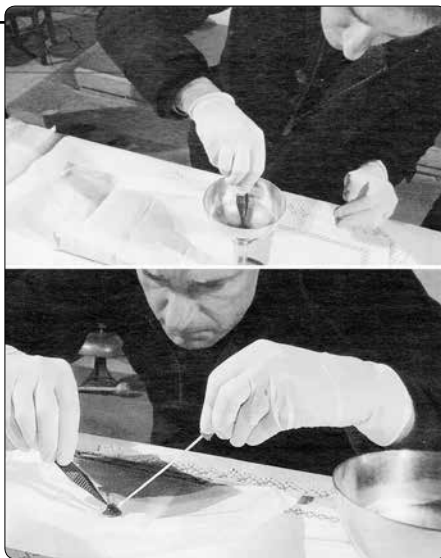
Mezi nimi byl vedoucí tohoto oboru, který vykonal profesionální soudně-lékařské ohledání a odebral materiál pro výzkum – 15 vzorků. Výzkum byl mnohoprofilový – mj. histopatologický, genetický a mikrobiologický. Vzorků bylo mnoho, protože se braly nejenom ze zkoumaného materiálu, ale i z okolí, čili z vody, ve které byla Hostie ponořena. Braly se větěry z okraje kalicha, z místa, kde se nacházel; byly zkoumány také jiné konsekrované Hostie, víno i voda z kohoutku. Bylo to velmi profesionální ohledání. Nyní bylo potřeba čekat na verdikt. Výsledky přišly v březnu. Histopatologické zkoumání ukázalo, že odebraný materiál byl tkání srdečního svalu, ve značném stupni zdegradovanou – zřejmě z příčiny dlouhého pobývání ve vodě. Ona degradace nastala následkem fyziologických procesů samovolného rozpadu. Protože část badatelů znala původ zkoumaného materiálu, bylo jim zatěžko se k těm výsledkům doznat. Věděli totiž, že zkoumaný materiál nebyl podvržen ani není zfalšován. Členo-

vé skupiny totiž sami sbírali materiál. Od kud se tedy vzal fragment tkáně srdečního svalu? Okolností, která nepřála sdělení odpovědi, bylo to, že obraz zkoumaného materiálu nebyl úplně jasný, protože byl částečně zničený. V této souvislosti bylo provedeno mnoho výzkumů histochemických a imunohistochemických. Následná zkoumání mikrobiologická nebo ta na přítomnost kvasinek vyloučila, aby ona změna byla jakákoliv bakteriální nebo plisňová kolonie. Při genetických výzkumech nebyla oddělena žádná DNA, což bylo podkladem k pochybnostem, zda ta tkáň skutečně odpovídala tkáni srdečního svalu. Neobvyklé však bylo to, že nebyly nalezeny také stopy DNA, které musely zanechat osoby analyzující vzorek. Ve skutečnosti všichni, kteří zkoumali vzorek, viděli tkáň srdečního svalu. Chyběla jim ale odvaha, aby řekli: „Ano, je to skutečná tkáň srdečního svalu.“ Oficiální výsledky byly nejednoznačné, všeobecné a velice se vzdalovaly od jednoznačných názorů a mínění formulovaných v soukromých rozmluvách.

Opravdové lidské srdce

Vnímala jsem, že plním závažné poslání, a byla jsem rozhodnuta, že je dovedu do konce. Pociťovala jsem hněv, když jsem viděla, že badatelé, kteří v soukromé rozmluvě říkali: „Ano, je to tak,“ se náhle nechtěli jednoznačně vyjádřit. Později však přišlo pomýšlení: Cožpak já sama dokážu svědčit o Bohu? V mém pracovním středisku, když se setkávám s různými lidmi, se občas řeší témata týkající se Boha i víry. Cožpak tehdy jako lékařka využívám své autority k tomu, abych svědčila o Kristu, nebo raději utíkám před jednoznačným vyslovením se pro něj, z obavy před ostrakizováním, vyloučením, odmítnutím či kritikou?

Antipatie, a dokonce pobouření některých známých vědců vůči mému poslání způsobily, že jsem se paradoxně cítila ještě víc motivovaná k tomu, aby záležitost byla dovedena do konce. Podobných protivitství mě čekalo mnoho, ale když jsem je správně viděla, pochopila jsem, jak velký to je úkol. Společně s členy komise jsme v té době navštěvovali různá zařízení soudního lékařství. Nebylo tam člověka, kterého by se ta historie nedotkla, ačkoliv reakce bývaly různé.

26. ledna 2014 vědci vzali z Hostie vzorky k prozkoumání

Nakonec jsem se dostala do Ústavu soudního lékařství na Lékařské univerzitě ve Štětíně. Tam mají obrovské zkušenosti v oboru identifikace a výzkumu materiálů DNA biologicky náročných, např. pocházejících z tzv. Ľáčzky, na níž byly zakopány ostatky vojáků, kteří se odmítli vzdát. Jeden z profesorů této univerzity řekl, že se do výzkumu pustí. Myslela jsem si, že to byla jenom jedna z dalších rozmluv, jenomže bylo vidět, že vědec byl tématem výrazně zasažen. Když se podíval na snímky preparátu, vyslovil se: „To je tkáň srdečního svalu.“ Následně profesor umístil vzorky pod ultrafialové světlo a nechal je projít oranžovým filtrem, načež potvrdil, že zde nejsou žádné pochybnosti! Na obraze jsou zvýrazněny všechny složky tkáně. Obávala jsem se však, zda profesor bude mít dost odvahy k písemnému vyjádření. Vědec mi zatelefonoval a řekl, že během zkoumání provedli dvě zvětšení materiálu DNA a že ta tkáň má zcela jistě lidský původ! Profesor zformuloval výsledky svého bádání písemně. Pro mne osobně to byl přelom. Pochopila jsem, že jsme měli co do činění s událostí, která byla zcela jistě zázrakem, neboť nikdo nebyl schopen objasnit, proč se v Hostii, která neměla nic společného s jakoukoliv svalovou tkání, vlastně taková tkáň nacházela. Lékaři, kteří zkoušku prováděli, nevěděli, odkud pocházela. Dvakrát provedená zkouška potvrdila, že je to lidská DNA a že je rozdělena na fragmenty, což zase korelovalo s histopatologickým obrazem ukazujícím zničenou tkáň, která podlehla destrukci pod vlivem dlouhého pobývání ve vodním prostředí.

Lanciano

Mezitím, povzbuzena vědeckým přístupem štětínského profesora, jsem se rozhodla vypravit do Lanciana, kde se v 8. století stal jiný eucharistický zázrak. Doufala jsem, že tam najdu odborníky, kteří mi pomohou v mé záležitosti. Myslela jsem si, že postačí porovnat vzorky DNA z Legnice s DNA zázračné Hostie z Lanciana. Na místě jsem se dostala ke zprávě z roku 1991 napsané lékaři z OSN, která obsahovala výsledky stovek nezvykle podrobných zkoumání Hostie z Lanciana. Toto zpracování potvrzovalo výsledky dřívějších expertiz a obsahovalo řadu nových výzkumů. Všechny potvrzovaly, že Hostie z Lanciana je tkáň svalu srdce, které žije, ale je ve stavu agonickém. Avšak tato zpráva neformulovala žádné další závěry a nic nového v zásadě nepřinášela. Když jsem viděla rozmach prováděných výzkumů a zároveň naprostou bezradnost učenců, kteří stáli před jakýmsi tajemstvím překračujícím jejich lidské chápání, zachvěla jsem se. Viděla jsem, jak veliký je Bůh a jak droboulinkým práškem je ta „velká“ věda. Ta zpráva ukázala naprostou bezradnost vědecké společnosti, jakoby ničím neomezené ve svých výzkumech. Měli k dispozici všechno, čím tehdejší věda disponovala, a badatelé byli schopni tvrdit jenom to, co jeden lékař před deseti lety... Zmíněná informace končila náhradní otázkou: „Kým jsi?“ Řekla jsem tehdy své dceři, že se čtením toho dokumentu končíme a jdeme ke zpovědi. Četba zprávy pro mne byla bodem obratu. Porozuměla jsem tehdy jednoduché věci: že Pán vyjevuje tolik, kolik chce, a víc ne. Pochopila jsem, co to znamená, že on nás miluje. On nás miluje takovou láskou, jakou toužíme být milováni, to znamená svobodně a nezištně, čili jenom proto, že jsme. Je totiž nemožné někoho milovat pod nátlakem.

Věda, víra a pokora

Skrze neobyčejné zásahy a eucharistické zázraky se nás Bůh chce dotknout. Nikdy nás však nestaví do situace přinucování – do situace, ve které bychom nemohli být na jeho straně, a přitom nepoužívali svobodnou vůli. Pán Bůh nám může dát znamení, díky nimž nebudeme mít žádné pochybnosti, pokud jde o jeho existenci. Avšak Stvořitel nechce nikoho ve svobodě omezovat. Řekla jsem si: „Do konce

Ježíši, Bože v Hostii

života budeš jezdit po světě a rozmlouvat s různými lidmi, vždycky však bude nějaké »ale«, neboť vždycky bude někdo o tvých názorech pochybovat.“ Tehdy jsem porozuměla, že je třeba skončit s dalším bádáním, protože četnost důkazů už postačuje. Ostatní záleží na tom, zda Pán Bůh někoho obdaří milostí víry. S takovým přesvědčením jsem se vracela domů. Pán Bůh ale mimořádným způsobem průběh mé cesty změnil. Kvůli zmyšlení v domluveném termínu setkání v Lancianu se změnil termín mého návratu do Polska. Musela jsem tedy zůstat ještě jeden den v Římě. Na ranní mši svatě v bazilice sv. Petra jsem „náhodou“ potkala arcibiskupa Krajewského, který byl o rok dříve, v době svátku Božího Těla, právě v Legnici, kde jsme ho o zázraku informovali. Rozmluva s ním mě velmi povzbudila. Tehdy jsem pochopila, že není možné uhýbat a že musím ve svém poslání pokračovat. Bylo fantastické, že jsem potkala biskupa právě v té chvíli. Všechno, co mi tehdy řekl, se potom stalo. Vrátila jsem se do Legnice. Tam mě biskup Zbigniew Kiernikowski poprosil o přípravu dokumentů k celé záležitosti, protože se chystal do Říma. Moje dcera překládala celou noc veškeré dokumenty do italštiny, mohla jsem je tedy druhý den předat biskupovi, který je zavezl Kongregaci pro nauku víry. Myslela jsem si, že teď bude třeba ozbrojit se trpělivostí. Jenomže odpověď z Vatikánu přišla již víceméně do měsíce! Bylo to 10. března 2016 – na Zelený čtvrtek... Pokud vezmeme v úvahu všechny procedury a tradičně čas potřebný na zhodnocení takových záležitostí, byla toblesková odpověď! Pán Bůh může všechno. Pokud chtěl, aby tento eucharistický zázrak spatřil světlo světa, posloužil si k tomu dokonce i tak nedostatečným nástrojem, jako jsem já. Prošla jsem celou tu cestu jedině proto, že Pán Bůh to tak chtěl, a já jsem to jenom přijala.

Zdá se, jako by k nám Bůh promlouval: „Budeš vědět jenom tolik, kolik já chci, abys věděl.“ Chtěli bychom, aby nám Pán Bůh dával velká, jednoznačná, viditelná znamení. Nerozumíme však, že on je ve své lásce nesmírně jemný a nikdy nás nechce stavět do situace nějakého přinucování. Obdobně: já – jako žena – bych nechtěla, aby mě můj muž miloval jenom proto, že se mě bojí, nebo že nemá jiné východisko. K lásce se nenutí. Pán Ježíš řekl Alici Lenczew-

Ježíši, Bože v Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež je ti ze všech nejbliže
u jesliček i u Kříže,
jež vyzařuje v temný čas
ó Pane, tvého bytí jas.
Ježíši, Bože v Hostii,
ó kéž smím být tvou Marií.

Ježíši v bílé Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež jako liliový květ,
ač vyrost vprostřed kalu béd,
přec ani stínem nedotčen
kvete a voní tobě jen.
Ježíši v bílé Hostii,
kéž jsem tvou čistou Marií.

Ježíši v tiché Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež vprostřed světa rozbroje
oázou ticha, klidu je,
jež samotou svou miluje –
v ní s tebou spjata šťastna je.
Ježíši v tiché Hostii,
kéž jsem tvou tichou Marií!

Ježíši v prosté Hostii,
proměň mne v malou Marii,
již není cílem učenost,
bohatství, krása, ba ni ctnost,
jež ve všem hledá tebe jen
a dost má, jsi-li spokojen.
Ježíši v prosté Hostii,
kéž jsem tvou prostou Marií.

Ježíši, lásko v Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež nejvíce tě miluje
a nejvíce milována je,
jež ve svém Srdci mateřském
tvou lásku nese duším všem.
Ježíši, lásko v Hostii,
ó kéž jsem tvoji Marií.

Ježíši skrytý v Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež obdiv světa nehledá,
jen po tvém přání vždy se ptá
a jež za dětskou snahu svou
jen úsměv tvůj chce odměnou.
Ježíši skrytý v Hostii,
kéž jsem tvou skrytou Marií.

Ježíši v malé Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež jako dítě žitím jde,
vždy důvěřujíc lásce tvé,
jež nechce nic a všechno dá,
tak maličká a cele tvá.
Ježíši v malé Hostii,
kéž jsem tvou malou Marií.

Pane, jenž's celý v Hostii,
proměň mne v malou Marii.
Jak ona je jen způsobou,
v níž ty jsi ztajil bytost svou,
kéž nežiji již více já
a žije ve mně Maria!
Pane, jenž's celý v Hostii,
učiň mne cele Marií.

Zdroj: Modlitby sester voršilek

ské: „Skrývám se, abych nezotročil nádherou Mého daru.“ (*Slowo pouczenia*, 430) Tato slova ke mně velmi silně promlouvají. Je mi líto, že jsem na ně přišla tak pozdě. Nikdy nebude taková situace, že dostaneme důkazy, které nás všechny „vrhnou na kolena“. Pán Bůh k ničemu nenutí. Pokud člověk hledá pravdu, tak ho ta hledání dovedou k rozhodnutí víry. Například: všechno poukazuje na to, že Turínské plátno pochází z doby Kristovy. Já však musím uvěřit v to, že právě Ježíš byl do toho Plátna zavinutý. To musí být úkon víry.

Po dva roky výzkumů eucharistické události v Legnici jsem dozrávala ve víře. Vždycky jsem se prohlašovala za věřící. Avšak moje víra byla dost povrchní. Vnitřně jsem byla v zásadě stejná jako osoby,

kteří nechtěly přijmout pravdu o přítomnosti živého a skutečného Ježíše Krista v Eucharistii. Byla jsem velmi netrpělivá. Běžně bývám i nadále netrpělivá, ale vím, co znamená smířit se s Boží vůlí. Ve své činnosti se snažím ke všemu přistupovat s ještě větší pokorou. Když Boha o něco prosím, říkám: „Bože, prosím Tě o to, pokud se to shoduje s Tvými plány. Jestliže však nedostanu to, co chci, dej mi sílu k přijetí toho, co mi Ty chceš dát. Jestliže budu mít problém to akceptovat, prosím Tě za odpuštění. Dej mi čas, a já to akceptuji. Dej mi sílu, a já půjdu tam, kam chceš.“ Život je doopravdy velmi krásný. Cítím teď jeho chuť.

*Z Miłujcie się! 4/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

MODLITBY

*K vydání připravil Petr Vítámvás
Ilustrace Markéta Králová „Z Genese“*

Knižka obsahuje základní modlitby (některé i v latině) i modlitby pro různé příležitosti, během dne, litanie, žalmy, modlitby světců – vše členěno do 11 celků... a ponechává několik stránek volných, kdyby si někdo chtěl doplnit svoje oblíbené modlitby. Kongeniální výtvarný doprovod tvoří meditativní cyklus 12 suchých jehel Markety Králové „Z Genese“. Vhodný dárek k prvnímu svatému přijímání, biřmování, k svátku či narozeninám.

Petr Vítámvás – Arx • Brož., A6, 132 stran, 180 Kč

RODIČOVSKÉ PŘÍBĚHY

RODIČE, MÁME VÁS RÁDI

*Eduard Martin • Odpovědná redaktorka
Ludmila Martínková*

Být rodičem je krásné a také náročné umění. Když rodiče vychovávají dítě, vychovávají budoucnost pro sebe i pro ostatní. Dobří rodiče jsou pro děti nenahraditelní. Kolik nádherných zážitků s nimi se nám dostalo! A jak křehké tyto dary mohou být! Drobné příběhy Eduarda Martina ukazují s mimořádným citem a pozorovatelským talentem na sílu rodičovské lásky a odvahu předávat dar života dál.

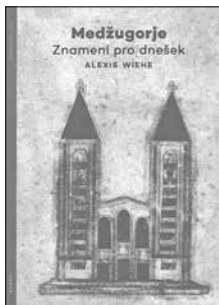
*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x160 mm, 252 stran, 199 Kč*

POSELSTVÍ PANNY MARIE

MEDŽUGORJE • ZNAMENÍ PRO DNEŠEK

*Alexis Wiehe • Z francouzštiny přeložila Marie Benáková
Předmluva P. Daniel Ange • Redakce Jan Malý*

Otec Alexis přináší stručný nástin medžugorských událostí od roku 1981 až dodnes. Zabývá se poselstvím Medžugorje od 90. let minulého století, kdy pro něj osobně znamenalo velký životní obrat i potvrzení jeho směřování ke kněžství. V knize nabízí zasvěcený výklad smyslu poselství neboli celé pedagogiky Ježíšovy Matky, Královny pokoje, která nás už několik desítek let naléhavě povzbuzuje k obrácení a k návratu ke Kristu, evangeliu, modlitbě i životu z Božího slova a ze svátostí.

*Pavel Nebojsa – Doron
Brož., 115x165 mm, 208 stran, 249 Kč*

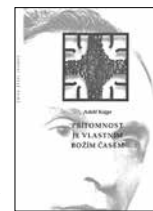
MONOGRAFIE

PŘÍTOMNOST JE VLASTNÍM BOŽÍM ČASEM

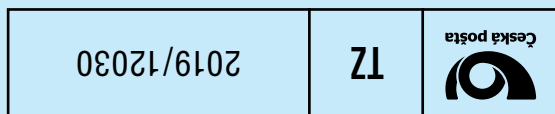
*Adolf Kajpr SJ • K vydání připravil Vojtěch Novotný
Odpovědný redaktor Michal Altrichter*

Vyšlo s církevním schválením. Monografie přináší antologii textů českého jezuitského kněze Adolfa Kajpra (1902–1959). Jde o výběr tematicky uspořádaných stěžejních úryvků z článků, které vyšly v letech 1934–1941 a 1945–1948. Úvodní studie Vojtěcha Novotného, který antologii připravil, přibližuje osobnost Adolfa Kajpra – jeho život, publicistiku i způsob, jímž tento autor rozuměl svému působení, které chápal jako klíčový prostředek moderního apoštolátu. Kvůli kritice totalitních režimů byl internován v nacistických koncentračních táborech (1941–1945) a v komunistických žalářích (1950–1959), kde zemřel. Provází ho pověst mučedníka. Byl zahájen proces jeho blahořečení.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., 148x200 mm, 378 stran, 350 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Archiestriskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Povolene SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.